

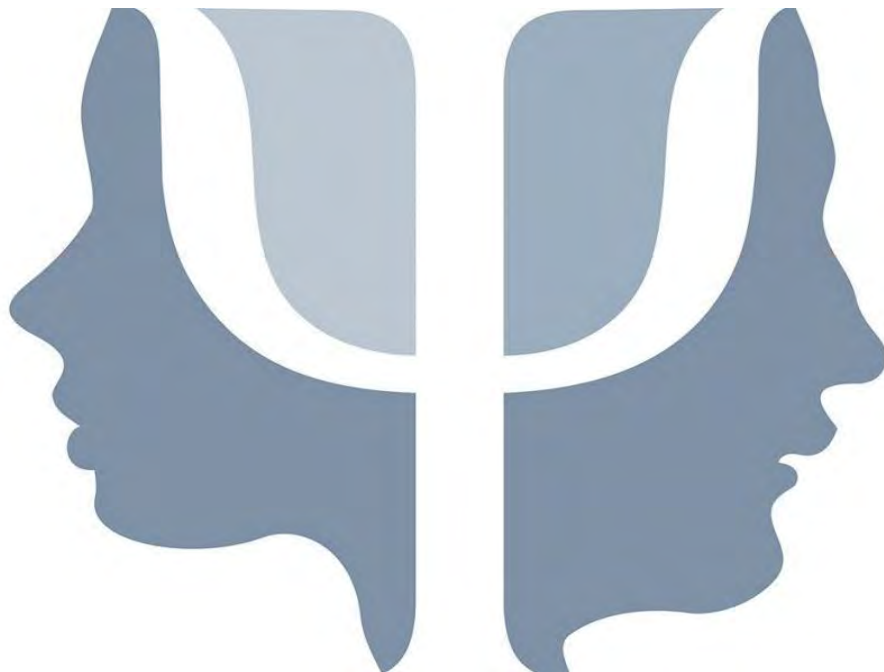
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ПОЛТАВСЬКА
ПОЛІТЕХНІКА ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА»

Факультет фізичної культури та спорту

Кафедра психології та педагогіки

ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

Навчальні завдання для тестового контролю знань студентів.
Методичні вказівки для студентів денної та заочної форм навчання

Полтава 2020

Загальна психологія: навчальні завдання для тестового контролю знань студентів. Методичні вказівки для студентів денної та заочної форм навчання. – Полтава: Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», 2020. – 43 с.

Укладачі:

Яланська Світлана Павлівна, доктор психологічних наук, професор, в.о. завідувача кафедри психології та педагогіки Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»;

Атаманчук Ніна Михайлівна, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології та педагогіки Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка».

Відповідальний за випуск – **Яланська Світлана Павлівна**, доктор психологічних наук, професор, в.о. завідувача кафедри психології та педагогіки Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Рецензент – **Горбенко Юрій Леонідович**, кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології та педагогіки Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка».

У методичних вказівках подано питання тестового контролю, які відображають основний теоретичний матеріал курсу «Психологія».

Тестові завдання з дисципліни «Психологія» призначені для використання під час контролю рівня засвоєння знань із загальної психології студентів денної та заочної форм підготовки освітньо-кваліфікаційного рівня – бакалавр.

Затверджено

вченою радою факультету

фізичної культури та спорту університету

від 20 травня 2020 р., протокол № 9

© Яланська С. П., Атаманчук Н. М. 2020

© Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2020

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
ЗАГАЛЬНІ ВКАЗІВКИ	6
ТЕСТИ ІЗ ЗАГАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ	7
КОРОТКИЙ ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК	35
ЛІТЕРАТУРА	39
ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ	41

ПЕРЕДМОВА

Мета навчальної дисципліни «Психологія» – стимулювання і корекція процесу всебічного (особистісного, соціального, професійного) становлення майбутнього фахівця, допомога кожному студенту усвідомити цілісність і унікальність власної особистості, сприяння значному просуванню на шляху професійного вдосконалення.

В результаті вивчення навчальної дисципліни студенти повинні:

знати: місце психології в системі наук та її галузі; основні категорії та поняття; методи психології; основні напрями, підходи, теорії психології і сучасні тенденції розвитку психологічних концепцій; закономірності перебігу психічних явищ та їх взаємозв'язки; особливості діяльності і спілкування особистості; індивідуально-психологічні особливості особистості; особливості емоційно-вольової регуляції поведінки особистості; умови особистісного зростання; загальні закономірності психічного розвитку і формування особистості в онтогенезі; психологічні закономірності навчання і виховання особистості;

вміти: осмислено використовувати термінологічний апарат психології; розрізняти індивідуально-психологічні якості та властивості особистості з метою найефективнішої взаємодії в різних видах діяльності; застосовувати у педагогічній діяльності методи дослідження особистості школяра; визначати характеристики та особливості прояву різних психічних процесів, станів і властивостей школярів залежно від ситуації; створювати сприятливі умови для когнітивного розвитку та особистісного зростання учнів.

Методичні вказівки для тестового контролю знань студентів підготовлено у відповідності з діючими навчальними програмами дисципліни «Психологія».

Виконання тестових завдань є самостійною роботою студентів і дозволяє перевірити ефективність опрацювання лекційного матеріалу та

спеціальної літератури і засвоєння знань із загальної психології.

Специфіка виконання тестових завдань полягає в тому, що воно пов'язане з опрацюванням психологічної літератури. Тематика тестових завдань, зміст завдань спрямовані на перевірку ефективності засвоєння знань.

Навчальні завдання для тестового контролю знань призначаються для студентів денної та заочної форм навчання Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», які вивчають дисципліну «Психологія».

ЗАГАЛЬНІ ВКАЗІВКИ

Підготовка до виконання тестових завдань є одним із видів самостійної роботи студента. Вона допомагає повторити засвоєні раніше знання, узагальнити їх та систематизувати.

Тестові завдання складаються із 120 питань, що мають чотири варіанти відповіді. Студент із запропонованих варіантів вибирає одну правильну відповідь. Тестовим контролем охоплено всі теми курсу, які студент прослухав на лекції.

Питання відображають основний теоретичний матеріал курсу «Психологія», які студенти мають обов'язково засвоїти із загальної психології.

Загальна тривалість роботи студентів визначається із розрахунку: 1 хвилина на відповідь по кожному тестовому завданню. Кількість завдань може бути зменшена відповідно до програми перевірки.

Результати відповідей зазначаються у вигляді двох чисел:

- відсоток правильних відповідей від кількості тестових завдань, наданих студенту;
- оцінка за чотирибальною шкалою.

Оцінювання за чотирибальною шкалою здійснюється за критеріями:

<u>відсоток правильних відповідей</u>	<u>оцінка</u>
106-120	відмінно
81-105	добре
76 - 90	задовільно

ТЕСТИ ІЗ ЗАГАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

1. Психологія має предметом вивчення:

- а) розвиток і прояви психічних явищ;
- б) фізичні, пізнавальні та інтелектуальні процеси;
- в) психічні стани, розлади і процеси;
- г) психічне відображення.

2. Психіка складається з таких компонентів:

- а) психічні стани, розлади і процеси;
- б) психічні процеси, стани і властивості;
- в) психічні зміни, явища і властивості;
- г) фізичні, пізнавальні та інтелектуальні процеси.

3. Темперамент відноситься до прояву якого компоненту психіки:

- а) психічні стани;
- б) психічні процеси;
- в) психологічні властивості;
- г) психічні явища.

4. Оцінка можливостей особистості по оволодінню знаннями, уміннями і навичками, що мають загальний чи спеціальний характер, здійснюються за допомогою тестування:

- а) досягнень;
- б) інтелекту;
- в) особистості;
- г) здібностей.

5. Яка галузь психології вивчає загальні закономірності проявів психіки людини:

- а) вікова психологія,
- б) загальна психологія;
- в) соціальна психологія;

г) патопсихологія.

6. Співставленням та диференціацією психіки людини та тварин займається:

а) зоопсихологія;

б) інженерна психологія;

в) прикладна психологія;

г) практична психологія.

7. Розвиток організму людини називається:

а) онтогенезом;

б) філогенезом;

в) антропогенезом;

г) соціогенезом.

8. До якої групи методів відносяться методи бесіди, анкетування, інтерв'ю:

а) експериментальні методи;

б) методи опитування,

в) лабораторні методи;

г) методи вивчення продуктів діяльності.

9. Вища форма спрямованості особистості – це:

а) потяг;

б) бажання;

в) інтерес;

г) переконання.

10. Визначте назву методу психології який має такі різновиди – лабораторний і природний, констатуючий і формуючий:

а) експеримент;

б) опитувальник;

в) аналіз продуктів діяльності;

г) психологічний тест.

11. Система поглядів, що склалися на оточуючий світ і своє місце в ньому, називається:

а) світоглядом;

- б) потребою;
- в) ідеалами;
- г) переконанням.

12. Який метод психології передбачає аналіз впливу життєвих подій на психіку людини:

- а) експеримент,
- б) тестування;
- в) біографічний метод;
- г) спостереження.

13. Основними видами діяльності є:

- а) гра, спілкування, пізнавальна, розумова;
- б) гра, навчання, праця;
- в) рухова, гра, спілкування, навчання;
- г) інтелектуальна, фізична, рухова.

14. Зміна чуттєвості для пристосування до зовнішніх умов відомо як:

- а) синестезія;
- б) сенсibiliзація;
- в) адаптація;
- г) аккомодация.

15. Підвищення чуттєвості одних органів чуття при одночасному впливові подразників на інші органи чуттів проявляється як:

- а) адаптація;
- б) сенсibiliзація;
- в) синестезія;
- г) модальність.

16. Пізнавальні процеси – виберіть зайве:

- а) мислення;
- б) почуття;
- в) пам'ять;
- г) увага.

17. З ім'ям якого психолога пов'язане відкриття несвідомих провів психіки:

- а) З.Фрейда;
- б) Г.Костюка;
- в) П.Зінченка;
- г) І. Сєченова.

18. Який вид пам'яті притаманний тільки людяні:

- а) емоційна;
- б) словесно-логічна;
- в) образна;
- г) рухова.

19. Помилковість сприймання реальних речей або явищ називається:

- а) агнозією;
- б) галюцинацією;
- в) ілюзією;
- г) бредом.

20. Якості людини, які проявляються у здібності помічати у сприймаючому маловідомі, але суттєві деталі, характеризує:

- а) ілюзії;
- б) перцептивні дії;
- в) спостережливість;
- г) дотик.

21. Пам'ять, в основі якої є встановлення смислових зв'язків, називається:

- а) механічною;
- б) логічною;
- в) феноменальною;
- г) аудіальною.

22. Основними процесами пам'яті є:

- а) збереження, забування, асоціації, пригадування;
- б) збереження, запам'ятовування, забування, уважність;
- в) запам'ятовування, збереження, забування, відтворення;
- г) збереження, запам'ятовування, забування, неуважність.

23. Яка операція мислення виявляється у співставленні предметів для знаходження їх спільних та відмінних ознак:

- а) аналіз;
- б) синтез;
- в) порівняння;
- г) узагальнення.

24. Зосередженість свідомості на певному предметі, явищі, переживанні забезпечує:

- а) рефлексія;
- б) увага;
- в) пам'ять;
- г) уява.

25. До основних операцій мислення належать:

- а) аналіз, синтез, індукція, порівняння, абстрагування, критичність, послідовність;
- б) аналіз, синтез, порівняння, абстрагування, узагальнення, класифікація;
- в) порівняння, ілюзії, класифікація, синтез, аналіз, вибірковість, абстрагування;
- г) аналіз, синтез, гнучкість, критичність, послідовність, самостійність.

26. Ствердження або заперечення будь-якої істини це:

- а) судження;
- б) умовивід;
- в) індукція;
- г) міркування.

27. Який пізнавальний процес забезпечує формування людиною образу майбутнього:

- а) мислення;
- б) уява;
- в) сприймання;
- г) увага.

28. Яка властивість уваги передбачає тривале зосередження на одному об'єкті:

- а) стійкість;
- б) переключення;
- в) розподіл;
- г) концентрація.

29. Творча діяльність, яка базується на створенні нових образів, називається:

- а) сприйманням;
- б) уявою;
- в) увагою;
- г) мисленням.

30. Знайдіть правильне визначення переключення як властивості уваги:

- а) одночасне утримання уваги на декількох об'єктах;
- б) кількість об'єктів, які людина здатна охопити увагою одночасно;
- в) свідоме перенесення уваги від одного об'єкту до іншого;
- г) здатність одночасно виконувати кілька різновидів діяльності.

31. «Склеювання» різних, не поєднаних в реальності якостей, властивостей, частин об'єкту, називається:

- а) гіперболізація;
- б) схематизація;
- в) аглютинація;
- г) аналогія.

32. Між темпераментом та характером існує таке співвідношення:

- а) це дві незалежні структури особистості;
- б) це однакові поняття;
- в) риси характеру розвиваються і проявляються на основі типу темпераменту;
- г) це не пов'язані поняття.

33. Уява, що спрямована на вирішення творчої задачі, називається:

- а) активною;
- б) відтворюючою;
- в) творчою;
- г) художньою.

34. Уміння за власною ініціативою ставити цілі і знаходити шляхи їх розв'язання характеризують людину як:

- а) цілеспрямовану;
- б) рішучу;
- в) наполегливу;
- г) самостійну.

35. Із понять: «індивід», «особистість», «суб'єкт діяльності», «індивідуальність» – найменш широким за змістом є поняття:

- а) індивіду;
- б) особистості;
- в) суб'єкта діяльності;
- г) індивідуальності.

36. Неповторні, своєрідні вияви психіки людини складають основу для якого її прояву:

- а) індивідуальність;
- б) особистість;
- в) особа;
- г) індивід.

37. До пізнавальних психічних процесів належить:

- а) емоції, увага, пам'ять, здібності, мислення, мовлення, уява;
- б) відчуття, сприймання, пам'ять, мислення, уява;
- в) емоції, воля, мислення, пам'ять, уява, пізнання, мовлення;
- г) емоції, увага, пам'ять, здібності, мислення, характер, уява.

38. Система стійких переваг і мотивів особистості, орієнтуючих динаміку її розвитку, що задає головні тенденції її поведінки, це:

- а) темперамент;
- б) характер;
- в) здібності;
- г) спрямованість.

39. До якого компоненту діяльності подано визначення – «Уявний кінцевий результат того, що людина прагне досягнути»:

- а) мотив;
- б) мета;
- в) контроль;
- г) дія.

40. Знання людиною своїх ознак та якостей і ставлення до них забезпечує який прояв психіки:

- а) уява;
- б) самосвідомість;
- в) пам'ять;
- г) мислення.

41. Виберіть рядок, який перелічує лише негативні емоційні стани людини:

- а) настрій, почуття, стрес,
- б) почуття, натхнення, афект,
- в) стрес, афект, тривога.
- г) настрій, почуття, тривога.

42. Знайдіть правильне визначення; поняття «уява»:

- а) відображення в корі головного мозку попереднього досвіду людини;
- б) створення мозком нових образів на основі попереднього досвіду;
- в) узагальнене та опосередковане відображення дійсності людиною;
- г) зосередження свідомості на значущих для особистості предметах.

43. До якого виду почуттів відноситься совість:

- а) моральних;
- б) естетичних;
- в) інтелектуальних;
- г) праксичних.

44. Яка психологічна концепція вивчає психіку людини лише на основі її поведінки:

- а) психоаналіз;

- б) біхевіоризм;
- в) гуманістична психологія;
- г) когнітивна психологія.

45. Яка психологічна концепція акцентує увагу на інстинктивній природі психіки та несвідомих її проявах:

- а) психоаналіз;
- б) біхевіоризм;
- в) гуманістична психологія;
- г) когнітивна психологія.

46. Яка з галузей психологічної науки займається діагностикою та усуненням психологічних проблем конкретних людей чи людських спільнот:

- а) загальна психологія;
- б) прикладна психологія;
- в) практична психологія;
- г) соціальна психологія.

47. Загальна психологія вивчає:

- а) загальні закономірності психічної діяльності людини з нормальним розвитком;
- б) психічний розвиток людини в онтогенезі, становлення в людини психічних процесів, властивостей, станів;
- в) психологічні основи виховання та навчання;
- г) психічну діяльність при наявності дефектів окремих аналізаторів.

48. Активне втручання дослідника в діяльність досліджуваного з метою створення умов для встановлення психологічного факту називається:

- а) експериментом;
- б) контент-аналізом;
- в) спостереженням;
- г) методом аналізу продуктів діяльності.

49. Метод психологічного дослідження – це:

- а) дослідження предметів та явищ об'єктивної дійсності, який полягає в їх навмисному і цілеспрямованому сприйманні;
- б) спостереження людини за внутрішнім психічним життям, поведінкою та діяльністю;
- в) система прийомів для досягнення поставленої мета, шлях наукового пізнання;
- г) пізнання психічної реальності

50. Соціометрія, як метод психологічного дослідження – це:

- а) спостереження людини за внутрішнім психічним життям, поведінкою та діяльністю;
- б) система прийомів для досягнення поставленої мети, шлях наукового пізнання;
- в) дослідження міжособистісних відносин в групі з метою визначення структури взаємовідносин і психологічної сумісності;
- г) дослідження предметів та явищ об'єктивної дійсності.

51. Образи, які виникають у людини без наявності зовнішніх впливів на органи відчуття, називаються:

- а) ілюзіями сприймання;
- б) галюцинаціями;
- в) фантазіями;
- г) мріями.

52. Людина як типовий носій видів людської активності – це:

- а) індивід;
- б) особистість;
- в) суб'єкт діяльності;
- г) індивідуальність.

53. Людина як індивід – це людина, в обумовленості поведінки якої не розкриваються передумови:

- а) генетичні;
- б) метаболічні;

- в) нейродинамічні;
- г) соціальні.

54. Який пізнавальний процес забезпечує відображення мозком окремих властивостей предметів чи явищ:

- а) відчуття;
- б) сприймання;
- в) пам'ять;
- г) сприймання.

55. Якості сприймання, які характеризуються сприйманням тісно пов'язаних із мисленням і розумінням суті предметів, називається:

- а) константністю;
- б) осмисленістю;
- в) вибірковістю;
- г) цілісністю.

56. У здібності людини впізнавати предмет за його не повним чи помилковим зображенням проявляється така якість сприймання, як:

- а) цілісність;
- б) предметність;
- в) константність;
- г) структурність.

57. Впізнавання об'єкта який сприймається, як уже відомого за минулим досвідом, – це:

- а) пригадування;
- б) впізнавання;
- в) уявлення;
- г) ремінісценція.

58. Повторне збудження слідів раніше утворених нервових зв'язків такими подразниками, які прямо чи посередньо пов'язані з тим, що відтворюється, є фізіологічною основою процесу:

- а) запам'ятовування;

- б) збереження;
- в) відтворення;
- г) асоціації.

59. Виберіть рядок, в якому перераховані тільки процеси пам'яті:

- а) запам'ятовування, збереження, відтворення;
- б) запам'ятовування, сприймання, пригадування;
- в) запам'ятовування, порівняння, забування;
- г) запам'ятовування, пригадування, відчуття.

60. Виберіть рядок, в якому перераховані тільки операції мислення:

- а) аналіз, синтез, абстрагування;
- б) порівняння, відтворення, узагальнення;
- в) аналіз, порівняння, уявлення;
- г) абстрагування, відтворення, систематизація.

61. Індивідуальність – це:

- а) єдиний представник людського роду, носій сукупності морфологічних, фізіологічних і психічних ознак, які відрізняють його від представників інших видів живих істот;
- б) сукупність своєрідних та неповторних рис особистості, що характеризує окрему людину;
- в) соціальний індивід, що поєднує в собі риси загальнолюдського, суспільно значущого;
- г) індивідуальні особливості психічних процесів, що формуються протягом соціального життя.

62. Зміна чутливості внаслідок пристосування аналізатора до подразника – це визначення якої властивості відчуттів:

- а) компенсація;
- б) синестезія;
- в) адаптація;
- г) сенсibiliзація.

63. Який вид емоцій активізує, пожвавлює життєдіяльність людини:

- а) стеничні;
- б) асеничні;
- в) довготривалі;
- г) складні.

64. Особистість – це:

- а) єдиний представник людського роду, носій сукупності морфологічних, фізіологічних і психічних ознак, які відрізняють його від представників інших видів живих істот;
- б) сукупність своєрідних та неповторних рис особистості;
- в) соціальний індивід, що поєднує в собі риси загальнолюдського, суспільно-значущого та індивідуально-неповторного;
- г) найскладніше суспільно-історичне утворення, здатне до усвідомленого способу діяння.

65. Який вид емоцій пригнічує, послаблює життєдіяльність людини:

- а) стеничні;
- б) асеничні;
- в) індиферентні;
- г) короткочасні.

66. Який вид сприймання не передбачає задіяння мети та вольового зусилля:

- а) мимовільне;
- б) довільне;
- в) спонтанне;
- г) активне.

67. Який вид сприймання спирається за докладання людиною вольового зусилля відповідно до поставленої мети:

- а) мимовільне;
- б) довільне;
- в) активне;
- г) спонтанне.

68. Який вид пам'яті має об'єктом запам'ятовування, збереження та відтворення рухи та їх комбінації:

- а) емоційна;
- б) образна;
- в) моторна;
- г) механічна.

69. Який емоційний стан людини супроводжується втратою контролю за своїми діями та вчинками:

- а) стрес;
- б) афект;
- в) настрій;
- г) фрустрація.

70. Який емоційний стан людини супроводжується дезорганізацією свідомості та діяльності у стані втрати перспективи:.

- а) стрес;
- б) настрій;
- в) фрустрація;
- г) афект.

71. Неусвідомлений стан готовності до певної діяльності, за допомогою якої може бути задоволена потреба, називається:

- а) потягом;
- б) установкою;
- в) інтересом;
- г) намаганням.

72. Вища форма спрямованості особистості – це:

- а) потяг;
- б) бажання;
- в) інтерес;
- г) переконання.

73. Психічний стан як характеристика індивідуального акту свідомості не детерміновано:

- а) попередньою ситуацією;
- б) наявною ситуацією;
- в) очікуваною ситуацією;
- г) непланованою ситуацією.

74. Самосвідомість можна визначити як:

- а) підвищена увага до себе;
- б) рівень домагань;
- в) спрямованість особистості;
- г) образ себе.

75. Психологічним механізмом самосвідомості виступає:

- а) емпатія;
- б) рефлексія;
- в) ідентифікація;
- г) атрибуція.

76. Оцінка особистістю себе, своїх можливостей, особистісних якостей і місця в системі міжособистісних відносин називається:

- а) самооцінкою;
- б) самопрезентацією;
- в) самосприйняттям;
- г) самовідчуттям.

77. Яку властивість відчуттів відображають такі вислови: «кольоровий слух», «холодний колір», «колючий смак»:

- а) синестезія;
- б) адаптація;
- в) компенсація;
- г) сенсibiliзація.

78. Основним критерієм класифікації сприймання на сприймання простору, часу, руху виступає:

- а) ведучий аналізатор;
- б) предмет відображення;
- в) форма існування матерії;
- г) активність суб'єкта.

79. У здібності людини впізнавати предмет за його не повним чи помилковим зображенням проявляється така якість сприймання, як:

- а) цілісність;
- б) предметність;
- в) константність;
- г) структурність.

80. Встановлено, що матеріал запам'ятовується краще у тому випадку, якщо він:

- а) включається в умови досягнення мети;
- б) входить у зміст основної мети діяльності;
- в) включає способи досягнення мети;
- г) висувається у вільному порядку.

81. Критерієм збереження інформації в пам'яті є:

- а) швидкість запам'ятовування;
- б) ерудованість суб'єкта;
- в) освіта суб'єкта;
- г) відтворення та впізнавання.

82. На збереження і наступне відтворення інформації не впливає:

- а) вид діяльності, проміжний між заучуванням і відтворенням;
- б) часова локалізація в інтервалі між заучуванням і відтворенням;
- в) ступінь першочергового заучування;
- г) швидкість вимовляння матеріалу при заучуванні.

83. Мотиви – це:

- а) спонукальні причини дій і вчинків людини;
- б) стан готовності до певної активності, спрямованої на задоволення тієї чи іншої потреби;

в) стан живої істоти, що відображає її залежність від умов існування та спричиняє активність у ставленні до цих умов;

г) дії спрямовані на оволодіння предметами.

84. Стан людини за якого вона переживає потреби у чомусь – це:

а) мотив;

б) потреба;

в) інтерес;

г) нахил.

85. Потреба наслідувати зразок – це:

а) намір;

б) мрія;

в) пристрасті;

г) ідеал.

86. Переконавання – це:

а) стан живої істоти, що відображає її залежність від умов існування та спричиняє активність у ставленні до цих умов;

б) стан організму, в якому виявляється безпосередньо чуттєве відображення потреби, динамізує поведінку людини, виступає джерелом її активності;

в) психічний стан, який характеризується стійкими поглядами, щирою впевненістю у правильності своїх думок, поглядів;

г) емоційно забарвлене ставлення до навколишнього.

87. Інтерес – це;

а) емоційно забарвлене ставлення до навколишнього, спрямованість людини на певний об'єкт чи певну діяльність, викликані позитивним, зацікавленим ставленням до чогось, когось;

б) особлива форма тісно пов'язана з емоційним ставленням до уявлюваного, образ бажаного майбутнього;

в) усвідомлювані мотиви поведінки, в яких виявлена потреба в чомусь, що може бути досягнуто вольовими зусиллями;

г) неусвідомлюваний стан готовності до діяльності, за допомогою якої людина може задовольнити ту чи іншу потребу.

88. Ідеал – це:

а) переживання людиною своїх актуальних потреб, що характеризуються усвідомленим уявленням про прагнення щось здійснити;

б) взірць досконалості, форма прагнень, образ реальної людини або створеного в уяві, якими вона керується в житті;

в) емоційно забарвлене ставлення до навколишнього, спрямованість людини на певний об'єкт чи певну діяльність, викликані позитивним, зацікавленим ставленням до чогось, когось;

г) особлива форма тісно пов'язана з емоційним ставленням до уявлюваного, образ бажаного майбутнього.

89. Мрія – це:

а) переживання людиною своїх актуальних потреб, що характеризуються усвідомленим уявленням про прагнення щось здійснити;

б) емоційно забарвлене ставлення до навколишнього, спрямованість людини на певний об'єкт чи певну діяльність, викликані позитивним, зацікавленим ставленням до чогось, когось;

в) образ бажаного майбутнього;

г) переживання людиною своїх актуальних потреб, що характеризуються усвідомленим уявленням про прагнення щось здійснити.

90. Праця – це:

а) створення матеріальних і духовних благ;

б) пізнання навколишньої дійсності, набуття знань, вмінь та навичок, необхідних для наступного використання в подальшій життєдіяльності;

в) пізнання дітьми людських стосунків, світу, оточуючої дійсності, виступає найважливішим засобом психічного фізичного, розумового, морального розвитку та виховання;

г) процес взаємодії між людьми, під час якого встановлюється психологічний контакт, що характеризується передачею інформації, певних знань, вмінь, навичок, досвіду.

91. Гра – це:

а) створення суспільно корисного продукту;

б) пізнання навколишньої дійсності, набуття знань, вмінь та навичок, необхідних для наступного використання в подальшій життєдіяльності;

в) пізнання дітьми людських стосунків, світу, оточуючої дійсності, виступає найважливішим засобом психічного фізичного, розумового, морального розвитку та виховання;

г) процес взаємодії між людьми, під час якого встановлюється психологічний контакт, що характеризується передачею інформації, певних знань, вмінь, навичок, досвіду.

92. Інша людина розглядається як рівноправний партнер у спілкуванні, як колега у спільному пошуку знань при стилі діяльності:

а) демократичному;

б) авторитарному;

в) ліберальному;

г) потуральному.

93. Діяльність – це;

а) пізнання навколишньої дійсності, набуття знань, вмінь та навичок, необхідних для наступного використання в подальшій життєдіяльності ;

б) специфічно людська, регульована свідомістю внутрішня і зовнішня активність людини, що породжена потребами, спрямована на пізнання себе, оточуючого світу, його перетворення, яка регулюється усвідомленою метою;

в) створення суспільно корисного продукту;

г) процес взаємодії між людьми, під час якого встановлюється психологічний контакт, що характеризується передачею інформації, певних знань, вмінь, навичок, досвіду.

94. Відчуття – це:

- а) психічний процес, що полягає у відображенні мозком властивостей і явищ об'єктивного світу, а також станів організму при безпосередньому впливі подразників на відповідні органи чуття;
- б) закріплення і збереження в мозку того, що відбувалося в минулому досвіді людини;
- в) процес відображення у свідомості людини предметів і явищ об'єктивної дійсності в цілому, внаслідок їх безпосереднього впливу на органи чуття;
- г) вища абстрактна форма пізнання об'єктивної реальності.

95. Пам'ять – це:

- а) психічний процес, що полягає у відображенні мозком властивостей і явищ об'єктивного світу, а також станів організму при безпосередньому впливі подразників на відповідні органи чуття;
- б) закріплення і збереження в мозку того, що відбувалося в минулому досвіді людини;
- в) процес відображення у свідомості людини предметів і явищ об'єктивної дійсності в цілому, внаслідок їх безпосереднього впливу на органи чуття;
- г) вища абстрактна форма пізнання об'єктивної реальності.

96. Сприймання – це::

- а) психічний процес, що полягає у відображенні мозком властивостей і явищ об'єктивного світу, а також станів організму при безпосередньому впливі подразників на відповідні органи чуття;
- б) закріплення і збереження в мозку того, що відбувалося в минулому досвіді людини;
- в) процес відображення у свідомості людини предметів і явищ об'єктивної дійсності в цілому, внаслідок їх безпосереднього впливу на органи чуття;
- г) вища абстрактна форма пізнання об'єктивної реальності.

97. Увага – це:

- а) психічний процес, що полягає у відображенні мозком властивостей і явищ об'єктивного світу, а також станів організму при безпосередньому впливі подразників на відповідні органи чуття;

б) закріплення і збереження в мозку того, що відбувалося в минулому досвіді людини;

в) форма психічної діяльності людини, що виявляється у її спрямованості і зосередженості на певних об'єктах, явищах навколишньої дійсності;

г) вища абстрактна форма пізнання об'єктивної реальності.

98. Уява – це:

а) процес відображення у свідомості людини предметів і явищ об'єктивної дійсності в цілому, внаслідок їх безпосереднього впливу на органи чуття;

б) форма психічної діяльності людини, що виявляється у її спрямованості і зосередженості на певних об'єктах при одночасному абстрагуванні від інших;

в) психічний процес, що полягає у створенні людиною нових образів, уявлень, думок на базі її попереднього досвіду.

г) вища абстрактна форма пізнання об'єктивної реальності.

99. Мова – це:

а) слова, якими людина користується для вираження власних думок при спілкуванні з іншими людьми;

б) процес використання людиною системи знаків для спілкування з іншими людьми;

в) процес опосередкованого і узагальненого дізнання людиною предметів і явищ об'єктивної дійсності в їх істотних властивостях, зв'язках і відношеннях;

г) процес використання людиною мови для спілкування.

100. Мовлення – це:

а) слова, якими людина користується для вираження власних думок при спілкуванні з іншими людьми;

б) процес використання людиною системи знаків для спілкування з іншими людьми;

в) процес опосередкованого і узагальненого дізнання людиною предметів і явищ об'єктивної дійсності в їх істотних властивостях, зв'язках і відношеннях;

г) сукупність слів у кожній окремій мові.

101. Творчість – це:

- а) суспільно зумовлена система знаків, що служать засобом спілкування в даному суспільстві;
- б) процес опосередкованого і узагальненого дізнання людиною предметів і явищ об'єктивної дійсності в їх істотних властивостях, зв'язках і відношеннях;
- в) людська діяльність, метою якої є створення чогось нового, не схожого на створене раніше;
- г) видатні індивідуальні здібності людей в одній чи кількох галузях діяльності.

102. Інтелект – це:

- а) суспільно зумовлена система знаків, що служать засобом спілкування в даному суспільстві;
- б) процес використання людиною системи знаків для спілкування з іншими людьми;
- в) мислительні здібності людини, які проявляють себе у готовності до засвоєння, використання знань та досвіду.
- г) людська діяльність, метою якої є створення чогось нового, не схожого на створене раніше.

103. Здібності – це:

- а) психічні властивості індивіда, які є передумовою успішного виконання певних видів діяльності;
- б) процес опосередкованого і узагальненого дізнання людиною предметів і явищ об'єктивної дійсності в їх істотних властивостях, зв'язках і відношеннях;
- в) особистісна характеристика людини, найвищий ступінь її обдарованості, таланту, творчості, що стають історично визнані суспільством;
- г) процес створення чогось нового, не схожого на створене раніше.

104. Задатки – це:

- а) психічні властивості індивіда, які є передумовою успішного виконання певних видів діяльності;
- б) природжені анатомо-фізіологічні риси індивіда, природна передумова розвитку його здібностей;

- в) особистісна характеристика людини, найвищий ступінь її обдарованості, таланту, творчості, що стають історично визнані суспільством;
- г) процес створення чогось нового, не схожого на створене раніше.

105. Геніальність – це:

- а) психічні властивості індивіда, які є передумовою успішного виконання певних видів діяльності;
- б) природжені анатомо-фізіологічні риси індивіда, природна передумова розвитку його здібностей;
- в) особистісна характеристика людини, найвищий ступінь її обдарованості, таланту, творчості, що стають історично визнані суспільством;
- г) процес створення чогось нового, не схожого на створене раніше.

106. Обдарованість – це:

- а) природжені анатомо-фізіологічні риси індивіда, природна передумова розвитку його здібностей;
- б) специфічне поєднання здібностей, інтересів, потреб, яке дає змогу виконувати певну діяльність на якісно високому рівні, що відрізняється від умовного середнього рівня.
- в) система якостей, властивостей, які дають змогу особистості досягти значних успіхів в оригінальному виконанні певної діяльності.
- г) системна характеристика особистості, яка свідчить про її надоригінальність, суттєво переважаючи звичайну і навіть творчу діяльність, в тому числі на рівні таланту.

107. Судження, як форма мислення – це:

- а) процес опосередкованого і узагальненого дізнання людиною предметів і явищ об'єктивної дійсності в їх істотних властивостях, зв'язках і відношеннях;
- б) такий зв'язок між думками, в результаті якого із одного або декількох суджень отримується інше судження, вилучаючи його із змісту вихідних суджень;
- в) людина стверджує наявність або відсутність ознак, властивостей у певних об'єктах.

г) логічний висновок від загального до часткового.

108. Умовивід як форма мислення – це:

а) такий зв'язок між думками, в результаті якого із одного або декількох суджень отримується інше судження, вилучаючи його із змісту вихідних суджень;

б) думка, в якій відображаються загальні, істотні, відмінні ознаки предметів та явищ дійсності;

в) відображення зв'язків між предметами і явищами дійсності або між властивостями і ознаками;

г) процес опосередкованого і узагальненого дізнання людиною предметів і явищ об'єктивної дійсності в їх істотних властивостях, зв'язках і відношеннях;

109. Індукція – це:

а) думка, в якій відображаються загальні, істотні, відмінні ознаки предметів та явищ дійсності;

б) відображення зв'язків між предметами і явищами дійсності або між властивостями і ознаками;

в) логічний висновок в процесі мислення від часткового (конкретного) до загального;

г) виділення в об'єкті тих або інших його сторін, елементів, властивостей, зв'язків, відношень тощо.

110. Дедукція – це:

а) такий зв'язок між думками, в результаті якого із одного або декількох суджень отримується інше судження, вилучаючи його із змісту вихідних суджень;

б) логічний висновок в процесі мислення від часткового (конкретного) до загального;

в) логічний висновок від загального до часткового;

г) виділення в об'єкті тих або інших його сторін, елементів, властивостей, зв'язків, відношень тощо.

111. Аналіз як мисленнєва операція – це:

а) пізнання схожих та відмінних ознак і властивостей об'єктів.

б) розумова або практичне сполучення розчленованих у ході розподілу частин предмета, встановлення їх взаємодій і зв'язків для пізнання чи виготовлення цього предмета як цілого;

в) процес мисленнєвого виділення, ізолювання одних ознак, властивостей, зв'язків і відношень конкретного предмета або явища з численних інших ознак;

г) подовження і поглиблення синтезуючої діяльності мозку за допомогою слова.

112. Синтез як мисленнєва операція – це:

а) виділення в об'єкті тих або інших його сторін, елементів, властивостей, зв'язків, відношень тощо;

б) розумове або практичне сполучення розчленованих у ході розподілу частин предмета, встановлення їх взаємодій і зв'язків для пізнання чи виготовлення цього предмета як цілого;

в) процес мисленнєвого виділення, ізолювання один ознак, властивостей, зв'язків і відношень конкретного предмета або явища з численних інших ознак;

г) пізнання схожих та відмінних ознак і властивостей об'єктів.

113. Порівняння як мисленнєва операція – це:

а) процес мисленнєвого виділення, ізолювання один ознак, властивостей, зв'язків і відношень конкретного предмета або явища з численних інших ознак;

б) процес встановлення схожості та відмінності між предметами, їх властивостями, відношеннями тощо;

в) розумове об'єднання предметів, їх властивостей, відношень на основі їх загальних та суттєвих ознак з їх угрупованням в певні класи, групи тощо;

г) упорядкування знань на підставі спільних ознак груп об'єктів.

114. Моральні почуття як вид вищих почуттів – це:

- а) почуття, що виражають ставлення людини до людини і – ширше – до суспільства: до природи, до людей, до себе, до ситуацій, до явищ;
- б) почуття, що виражають і відображають ставлення до процесу пізнання його успішності та неуспішності;
- в) почуття, що відображають і виражають ставлення суб'єкта до різних фактів життя, їх відображення в мистецтві;
- г) почуття, що відображають переживання людиною свого ставлення до діяльності.

115. Інтелектуальні почуття, як вид вищих почуттів – це;

- а) почуття, що виражають ставлення людини до людини і – ширше – до суспільства: до природи, до людей, до себе, до ситуацій, до явищ;
- б) почуття, що виражають і відображають ставлення до процесу пізнання його успішності та неуспішності;
- в) почуття, що відображають і виражають ставлення суб'єкта до різних фактів життя, їх відображення в мистецтві;
- г) почуття, що відображають переживання людиною свого ставлення до діяльності.

116. Естетичні почуття, як вид вищих почуттів – це:

- а) почуття, що виражають ставлення людини до людини і – ширше – до суспільства: до природи, до людей, до себе, до ситуацій, до явищ;
- б) почуття, що виражають і відображають ставлення до процесу пізнання його успішності та неуспішності;
- в) почуття, що відображають і виражають ставлення суб'єкта до різних фактів життя, їх відображення в мистецтві;
- г) почуття, що відображають переживання людиною свого ставлення до діяльності.

186. Праксичні почуття, як вид вищих почуттів – це:

- а) почуття, що виражають ставлення людини до людини і – ширше – до суспільства: до природи, до людей, до себе, до ситуацій, до явищ;
- б) почуття, що виражають і відображають ставлення до процесу пізнання його успішності та неуспішності;
- в) почуття, що відображають і виражають ставлення суб'єкта до різних фактів життя, їх відображення в мистецтві;

г) почуття, що відображають переживання людиною свого ставлення до діяльності.

117. Емоції – це:

а) психічні стани і процеси людини і тварини, у яких реалізуються їх ситуативні переживання;

б) свідомо саморегуляція людиною своєї поведінки і діяльності, регулююча функція мозку, що полягає в здатності активно домагатися свідомо поставленої мети, переборюючи зовнішні та внутрішні перешкоди;

в) психічні стани і процеси, в яких відображено емоційний бік духовного світу людини, її суб'єктивне переживання подій і емоційне ставлення до навколишньої дійсності;

г) комплекс сталих психічних властивостей людини, що виявляються в її поведінці та діяльності у ставленні до суспільства, до праці, колективу, до самої себе.

118. Воля – це:

а) психічні стани і процеси людини і тварини, у яких реалізуються їх ситуативні переживання;

б) свідомо саморегуляція людиною своєї поведінки і діяльності, регулююча функція мозку, що полягає в здатності активно домагатися свідомо поставленої мети, переборюючи зовнішні та внутрішні перешкоди;

в) психічні стани і процеси, в яких відображено емоційний бік духовного світу людини, її суб'єктивне переживання подій і емоційне ставлення до навколишньої дійсності;

г) комплекс сталих психічних властивостей людини, що виявляються в її поведінці та діяльності у ставленні до суспільства, до праці, колективу, до самої себе.

119. Характер – це:

а) психічні стани і процеси людини і тварини, у яких реалізуються їх ситуативні переживання;

б) індивідуально-типологічна характеристика людини і вищих тварин, що виявляється у силі, напруженості, швидкості та зрівноваженості перебігу їх психічних процесів;

в) комплекс сталих психічних властивостей людини, що виявляються в її поведінці та діяльності у ставленні до суспільства, до праці, колективу, до самої себе.

г) свідомо саморегуляція людиною своєї поведінки і діяльності, регулююча функція мозку, що полягає в здатності активно домагатися свідомо поставленої мети, переборюючи зовнішні та внутрішні перешкоди.

120. Акцентуація характеру – це:

а) надмірне посилення індивідуальних рис характеру, що підкреслюють своєрідне реагування особистості на певні фактори;

б) виражений егоцентризм, бажання справляти враження за істероїдним виразом;

в) тривожна вразливість, прив'язаність до близьких, як пошук захисту.

г) виявляється в тому, що інформація, яка тривожить і може призвести до конфлікту не сприймається.

КОРОТКИЙ ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК

Адаптація – ефективна взаємодія організму із середовищем.

Антропогенез – розвиток людини як виду.

Афект – дуже інтенсивний і короткочасний емоційний стан, що швидко виникає, викликаючись сильним чи особливо значущим для людини стимулом.

Відчуття – процес первинної обробки інформації на рівні окремих властивостей предметів і явищ.

Вік – конкретна, відносно обмежена у часі ступінь психічного розвитку індивіда.

Вікова психологія – галузь психологічної науки, що вивчає вікову динаміку психіки людини.

Вікові кризи – умовне визначення певних станів конфліктності, що виникають у період переходу від одного вікового ступеня до іншого.

Вчинок – дія, пов'язана зі зміною стану, а також умов і характеру діяльності.

Група – об'єднання людей, створене на основі певної спільної для них ознаки, що виявляється в їх спільній діяльності.

Діяльність – процес активного ставлення людини до дійсності, в ході якого відбувається досягнення суб'єктом поставлених раніше цілей, задоволення різноманітних потреб і засвоєння суспільного досвіду.

Екстраверт – людина, реакції та поведінку якої в основному визначають зовнішні враження, а не внутрішні переживання.

Емоція – переживання людиною в цей момент свого ставлення до чого-небудь.

Запам'ятовування – процес пам'яті, внаслідок якого закріплюється новий матеріал шляхом пов'язування його з раніше набутиим.

Інтеріоризація – процес перетворення зовнішніх, реальних дій із предметами на внутрішні, ідеальні.

Інтроверт – людина, яка в діях і вчинках більше керується своїми думками й внутрішніми переживаннями, ніж зовнішніми враженнями та впливами.

Колектив – група, в якій міжособистісні стосунки опосередковуються суспільно цінним й особистісно значущим змістом спільної діяльності.

Лідер – особистість, за якою інші члени групи визнають право брати на себе найвідповідальніші рішення, що зачіпають їх інтереси і визначають напрям та характер діяльності всієї групи.

Мислення – процес опосередкованого й узагальненого відображення людиною предметів та явищ об'єктивної дійсності в їх істотних зв'язках і відношеннях.

Мотивація – сукупність психічних процесів, що забезпечують рівень енергетики та спрямованість поведінки.

Мотив – спонукання, що пояснює індивідуально-психологічні відмінності між людьми в перебігу діяльності в ідентичних умовах.

Настрій – слабовиражений стійкий емоційний стан, причина якого може бути незрозуміла.

Онтогенез – індивідуальний розвиток організму з моменту народження до смерті.

Пам'ять – здатність живої системи фіксувати факт взаємодії із середовищем, зберігати результат цієї взаємодії у формі досвіду і використання його в поведінці.

Поведінка – система взаємопов'язаних реакцій і дій людини й тварин у взаємодії з навколишнім середовищем.

Потреба – стан живого організму, який виражає його залежність від об'єктивних умов існування та розвитку і спонукає до активності відносно цих умов.

Почуття – вираження людиною довготривалого оцінного ставлення.

Психіка – властивість високоорганізованої матерії, що проявляється у відображенні об'єктивної дійсності.

Психічні властивості – індивідуально-психологічні особливості, що визначають постійні способи взаємодії людини зі світом.

Психічні процеси – стійкі індивідуально-психічні особливості людини, котрі характеризують її як особистість чи індивідуальність і виявляються в її поведінці.

Психічний стан – внутрішня цілісна характеристика індивідуальної психіки, відносно незмінна в часі.

Психологія – наука, яка вивчає факти, закономірності, механізми психіки як відображеного в мозку людини образу дійсності, за допомогою котрого відбувається управління діяльністю людини.

Рівень домагань – прагнення досягти мети тієї складності, на яку людина вважає себе здатною.

Розвиток психіки – закономірна зміна психічних процесів у часі, що виражається у їх кількісних та структурних перетвореннях.

Самооцінка – оцінка особистістю самої себе, своїх можливостей і якостей.

Самосвідомість – усвідомлення людиною самої себе як особистості, зокрема своїх якостей і рис, стосунків з іншими людьми, місця й ролі в суспільстві.

Свідомість – вищий рівень психічної активності людини як соціальної істоти.

Сенситивні періоди – інтервали розвитку людини, протягом яких організм найбільш чутливий до певних впливів середовища.

Соціальна адаптація – процес ефективної взаємодії із соціальним середовищем.

Соціалізація – оволодіння індивідом у процесі взаємодії із соціальним середовищем механізмами соціальної поведінки і засвоєння його норм, що мають адаптивне значення.

Спілкування – процес взаємодії між двома чи кількома особами, що полягає в обміні інформацією пізнавального чи емоційно-оцінного характеру.

Сприйняття – процес обробки сенсорної інформації, результатом котрої є відображення оточуючого світу як сукупності предметів і подій.

Увага – здійснення відбору потрібної інформації, забезпечення вибіркового програм дій і збереження постійного контролю за їх перебігом.

Уява – процес створення людиною на основі попереднього досвіду образів об'єктів, яких вона ніколи не сприймала.

Філогенез – історичний розвиток різних родів і видів організмів.

Я-концепція – динамічна система уявлень людини про себе, на основі якої вона вибудовує взаємовідносини з іншими людьми.

ЛІТЕРАТУРА

1. Атаманчук Н. М. Психологія: Конспект лекцій / Укл. Н. М. Атаманчук. – 2-е вид., випр. і доп. – Полтава: Видавництво «Сімон», 2016. – 244 с.
2. Атаманчук Н. М. Практикум із загальної психології / Укл. Н. М. Атаманчук. – 2-е вид., випр. і доп. – Полтава: Видавництво «Сімон», 2017. – 173 с.
3. Варій М. Й. Психологія [Текст] : навч. Посіб. Для студ. Вищих навч. Закл. / Мирон Йосипович Варій ; Львів. Держ. Ун-т внутрішніх справ. – 2-ге вид. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 288 с.
4. Загальна психологія: Навч. Посіб./ О. В. Скрипченко, Л. В. Долинська. З. В. Огороднійчук та ін. – К.: Каравела, 2007. – 640 с.
5. Максименко С. Д. Загальна психологія [Текст] : навч. Посіб. Для студ. Вищих навч. Закл. / С. Д. Максименко. – 3-є вид., перероб. Та допов. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 272 с.
6. М'ясоїд П.А. Загальна психологія: Навч. Посіб. – К.: Вища школа, 2000.– 479с.
7. Павелків Р. В. Загальна психологія [Текст] : підруч. Для студ. Вищ. Навч. Закл. / Роман Володимирович Павелків. – 3-є вид., доп. – К. : Кондор, 2009. – 576 с.
8. Пальм Г. А. Загальна психологія [Текст] : навч. Посіб. З мультимедійним курсом / Галина Аркадіївна Пальм. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 256 с.
9. Психологія: Підручник / За ред. Ю.Л.Трофімова. – К., 2001.– 560 с.
10. Савчин М. В. Загальна психологія [Текст] : навч. Посіб. / Мирослав Васильович Савчин. – К. : Академвидав, 2011. – 464 с.
11. Токарева Н. М. Вікова та педагогічна психологія : навчальний посібник [для студентів вищих навчальних закладів] / Н. М. Токарева, А.В. Шамне. – Київ, 2017. – 548 с.

12. Цимбалюк І. М. Загальна психологія [Текст] : Навч. Посіб.: Модульно- рейтинговий курс для студ. Вищих навч. закл.: Навч. посіб. для студ. вузів / І. М. Цимбалюк, О. Ю. Яницька ; Міжнар. Ун-т «РЕГІ» ім. акад. С. Дем'янчука. – 2-е вид. – К. : Професіонал, 2006. – 304 с.

13. Яланська С. П. Психологія творчості: навчальний посібник / С. П. Яланська. – Полтава : ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2014. – 180 с.

14. Яланська С. П. Психологія творчості: навчальний посібник / С. П. Яланська. – 2-е вид. доп. та переробл. – Полтава : ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2018. – 182 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Бондарчук Е. И. Основы психологии и педагогика [Электронный ресурс] : курс лекций / Е. И. Бондарчук, Л. И. Бондарчук. – К. : МАУП, 2002. – 168 с. // Психологія : [Електронний ресурс: диск] / Міжрегіональна академія управління персоналом. – К., 2006. – Режим доступу : http://library.pdpu.poltava.ua/docs/ps_13.pdf.

2. Варій М.Й. Загальна психологія: Підручник / Для студентів психологічних і педагогічних спеціальностей. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 968 с. // <http://www.info-library.com.ua/books-book-113.html>

3. Гамезо М.В., Домашенко И.А. Атлас по психологии: Информ.-метод. пособие курсу «Психология человека».– М.: Педагогическое общество России, 2004. – 276 с. // http://www.koob.ru/gamezo_m_v/atlas_psychology

4. Горянина В. А. Психология общения : учеб. Пособие. – М. : Академия, 2005. – 416 с. – // <http://ihtika.net/index.php?qwe=search>

5. Дружинин В.Н. Психология общих способностей.– СПб.: Издательство «Питер», 1999 г. – 368 с. // <http://ihtika.net/index.php?qwe=search>

6. Еникеев М.И. Общая и социальная психология. Учебник для вузов.– М.: Издательская группа НОРМА–ИНФРА, 1999. – 624 с. // <http://ihtika.net/index.php?qwe=search>

7. Колесов Д.В. Введение в общую психологию. – Москва-Воронеж: Московский психолого-социальный институт, МОДЭК, 2002. – 736 с.// <http://ihtika.net/index.php?qwe=search>

8. Маклаков А.Г. Общая психология: Учебник для вузов. – СПб.: Питер, 2004. – 582 с. // http://www.koob.ru/maklakov_a/obshaya_psihologiya_maklakov

9. Общая психология: Учебник/ Под ред. Р.Х. Тугушева и Е.И. Гарбера. – М.: Изд-во Эксмо, 2006. – 560 с. // <http://ihtika.net/index.php?qwe=search>

10. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии - СПб: Издательство «Питер», 2000. – 712 с. // http://www.koob.ru/rubinshtein/osnovi_obshej_psyhologii

Навчально-методичне видання

Яланська С. П., Атаманчук Н. М. Загальна психологія: Навчальні завдання для тестового контролю знань студентів. Методичні вказівки для студентів денної та заочної форм навчання. – Полтава: Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», 2020. – 43 с.

Підписано до друку
Папір офсетний. Друк трафаретний.
Ум. друк. арк.
Тираж 100 прим.